

mig overordentlig ønskelig, om vi kunne faae Examenskommissioner her, thi det vilde maafke føre til en lettere og større Forbindelse mellem de tre nordiske Landes Universiteter, end der er i dette Dieblif, og dette vilde være af stor Betydning for Folkenes Udvikling.

Brix: I Ønskeligheden af en Forbindelse med de andre nordiske Landes Universiteter skal jeg være enig med det ærede Medlem; men jeg tror ikke, at Hindringen derfor hidtil har ligget i de forskellige Examinere. Den har ganske simpelt ligget i, at der til disse Examinere knytter sig bestemte Rettigheder, som det ene Land ikke vil indrømme det andet Lands Undersaatter. Der er nu Intet til Hindre for at studere ved andre nordiske Universiteter og at høste Nytte deraf, og man er ikke ved Examen bunden saaledes, at man ikke ved at studere ved det fremmede Universitet, naar man forøvrigt besidder den fornødne Gyde til at arbejde, meget godt skulde kunne underkaste sig Examen her.

Da ikke flere begjærede Ordet, erklæredes Forespørgslen for sluttet.

Formanden: Dagsordenen er hermed udbragt. Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Tirsdag, Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Folkethingsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) m. Fl. indbringe:

Forslag til Lov om Forandring af Korntiende in natura til Pengeydelse efter Kapitelstaxt.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Adel, Titler, Ordener og Rang m. m.

Mødet hævtes Kl. 2, 40 Min.

Tre og tredivte Møde.

Tirsdagen den 17de November Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Ved Folkethingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Fjord) er der indgi-

vet et Andragende fra Skodborg og Bandfuld Herreder og Lennings Landboforening om Forandring i Tyndeloven. Andragendet vil blive overgivet til Udvalget for Andragender.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Indbringelse ved Folkethingsmanden for Odense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) m. Fl. af „Forslag til Lov om Forandring af Korntiende in natura til Pengeydelse efter Kapitelstaxt.“

N. Andersen: Det Forslag, jeg herved paa Medforslagsstilleres og egne Begne skal tillade mig at indbringe i det høie Thing, gaar ud paa at bestemme, at den Korntiende, der leveres in natura, skal herefter betales med Penge efter hvert Mars Kapitelstaxt. Ved Forordningen af 8de Januar 1810 blev det overladt til Tiendeyderne at vælge, enten de vilde yde deres Tiendeforn in natura eller betale det med Penge efter Kapitelstaxten for hvert Mars eller med Gjennemsnittet for 10 Mars Kapitelstaxt. Omtrent $\frac{1}{3}$ af Besidderne af det tiendeydende Hartforn valgte at levere Tiendefornet in natura, medens omtrent $\frac{2}{3}$ valgte at betale Tiendeverderlaget med Penge efter hvert Mars Kapitelstaxt eller efter Gjennemsnittet af 10 Mars Kapitelstaxter, og Nogle have faaet Bederlaget ansat til en fast aarlig Pengeafgift. Man kan nu vist gaa ud fra, at Tiendeyderne den Gang have valgt det, som de ansaa for det for dem Fordelagtigste; men det har siden viist sig, at Ydelsen af Korn in natura medfører forskellige Ulemper, som Yderne ikke tidligere havde tænkt sig. Det hænder saaledes for Mange, at de maa levere deres Tiendeforn paa tre forskellige Steder, og der opstaar ikke sjelden Meningsforskjelligheder mellem Tiendeieren eller den, han sælger Tienden til, og Yderne om, hvorledes Tiendefornet skal være, og endelig er der kommet den Ulempe til, at den stærke Udpaxcellering, som mange Steder har fundet Sted, har medført en Deling af Tiendeydelsen i meget smaa Parter, hvorved Ulemperne ved Tiendens Levering in natura ere blevne endnu langt større, end de vare før. Men der er endnu kommet et Moment til, som vistnok ikke mange Tiendeydere havde tænkt sig, den Gang de valgte at levere deres Tiendeforn in natura. Det er nemlig det, at der, saa vidt jeg huffer, i 1834 er falden en Højesteretsdom for, at Tiendeverderlaget in natura ogsaa skal leveres med Opmaal i Genhold til Forordn. 10de Januar 1698 om Maal og Vægt. Jeg veed, at der er faldet saadan Dom, hvorved Tiendeieren har faaet sig tilkjendt Ret til Opmaal paa Tiendefornet. At det ikke har været forudsat ved Tiendeanordningen af 1810, ligger allerede deri, at man gav Tiendeyderne Valget imellem at betale med Penge eller